

بررسی منابع بروز ناهماهنگی در نقشه های زمین شناسی ایران

حسین معماریان

استادیار گروه مهندسی معدن - دانشکده فنی - دانشگاه تهران

چکیده

نقشه های زمین شناسی، به همراه نقشه های توپوگرافی، امروزه بعنوان ابزارهایی مهم در برنامه ریزیهای عمرانی و معدنی کشور به کار گرفته می شوند. نظر به اینکه تهیه نقشه های زمین شناسی فرآیندی است که عمدتاً توسط انسان صورت می گیرد و اساساً مبتنی بر برداشت های شخصی است، می تواند حامل لغزش های متعددی در برداشت، تحلیل داده ها و پیاده کردن آنها باشد. به این خطاها می توان فقدان یک نقشه مبنای مناسب، کارتوگرافی غیر دقیق و عدم وجود استانداردهای ملی لازم جهت به کار گیری نشانه ها و علائم نقشه ها اشاره کرد. لغزش های موجود در نقشه، در صورتی که با توجه به مقیاس، از یک آستانه قابل قبول بگذرد، می تواند به مقدار قابل ملاحظه ای از اعتبار و کارایی نقشه بکاهد.

به منظور شناسایی عوامل ایجاد کننده لغزش و ناهماهنگی در نقشه های زمین شناسی ایران، کلیه نقشه های زمین شناسی ۱:۲۵۰۰۰۰ چاپ شده محدوده ۵ استان غربی کشور (ایلام، همدان، کرمانشاه، کردستان و لرستان) مورد بررسی و بازنگری قرار گرفت و ضمن مقایسه آنها با یکدیگر و با استانداردهای بین المللی، زمینه های اصلی ایجاد لغزش و ناهماهنگی شناسایی شد. مقاله حاضر ضمن معرفی و تشرییح موارد لغزش، طرحی اجرایی به منظور مرتفع نمودن آنها در سطح ملی ارائه داده است.

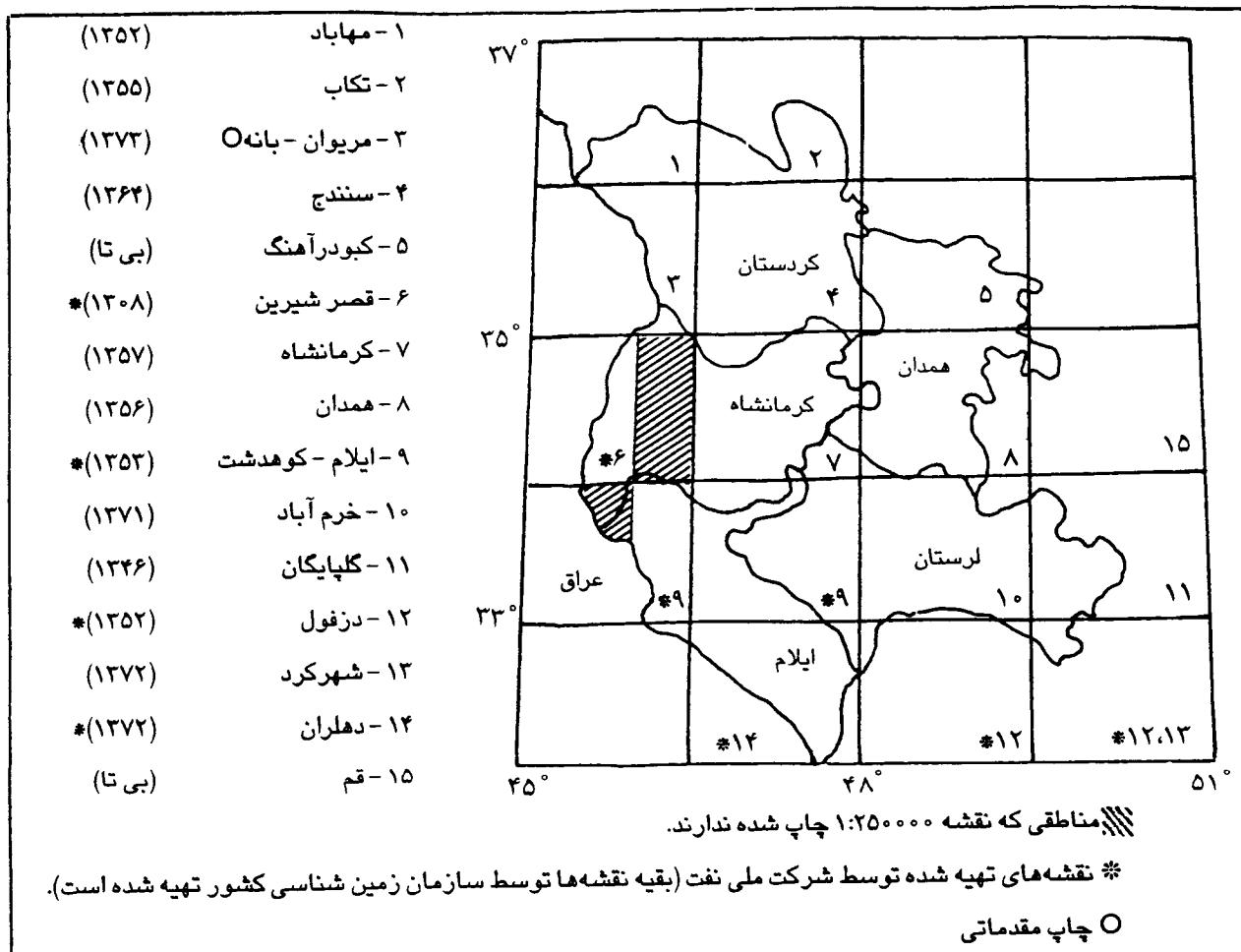
۱ - مقدمه

موسسات بسیار دیگری چون شرکت ملی فولاد ایران، سازمان انرژی اتمی، وزارت مسکن و شهرسازی، وزارت نیرو، وزارت راه و ترابری و شرکتهای مشاور و پیمانکار داخلی و خارجی نیز در تهیه نقشه های زمین شناسی دخالت داشته اند. نقشه های تهیه شده توسط گروههای اخیر، معمولاً بزرگ مقیاس و موضعی بوده و اغلب در نسخه های محدود تهیه گردیده و جهت استفاده عموم ارائه نشده اند.

نقشه های زمین شناسی ایران عمدتاً در مقیاسهای ۱:۲۵۰۰۰۰ و ۱:۱۰۰۰۰۰ تهیه می شوند. هر برگ (چهارگوش) نقشه زمین شناسی به مقیاس ۱:۲۵۰۰۰۰ معمولاً کستره ای به وسعت تقریبی

تا سال ۱۳۲۸ شمسی، نقشه های زمین شناسی ایران عمدتاً توسط شرکت ملی نفت تهیه می شد. در این سال قانون تاسیس سازمان زمین شناسی کشور تصویب و از سال ۱۳۴۱ این سازمان با همکاری سه نفر از کارشناسان سازمان ملل و سه کارشناس ایرانی فعالیت خود را آغاز کرد. از سال ۱۳۵۵ به بعد کلیه بررسیهای سازمان زمین شناسی توسط کارشناسان ایرانی انجام می گیرد [۱۶].

نقشه های زمین شناسی تهیه شده توسط شرکت ملی نفت ایران عمدتاً مناطق نفت خیز جنوب و جنوب غربی کشور را شامل می شود. نقشه های تهیه شده توسط سازمان زمین شناسی بقیه نقاط کشور را پوشش داده است. لازم به ذکر است که سازمانها و

شکل ۱: محدوده مورد بررسی (استان‌های همدان، کردستان، کرمانشاه، ایلام و لرستان) و نقشه‌های زمین‌شناسی

۱:۲۵۰۰۰۰ چاپ شده آنها.

تقریباً به طور کامل تهیه شده است. تنها استثناء بخش نسبتاً کوچکی از چهارگوش ایلام و چهارگوش قصرشیرین است که هنوز به چاپ نرسیده است. عنوانین چهارگوش‌هایی که در مقاله حاضر مورد بررسی قرار گرفته‌اند، به همراه سال انتشار و موسسه تهیه کننده شان در شکل (۱) آمده است. این نقشه‌ها همچنین با شماره‌های ۱ الی ۱۵ در کتابنامه مقاله حاضر فهرست شده‌اند. ۴ برگ از این نقشه‌ها توسط شرکت ملی نفت ایران و بقیه توسط سازمان زمین‌شناسی کشور تهیه شده است. به استثنای نقشه نسبتاً قدیمی قصرشیرین (سال ۱۳۰۸)، بقیه نقشه‌ها در کمتر از ۲۰ سال گذشته به چاپ رسیده‌اند. برای تهیه مقاله حاضر، علاوه بر نقشه‌های

۱۵۰۰۰ کیلومتر مربع را دربر می‌گیرد، که محدوده یک درجه عرض و $1/5$ درجه طول جغرافیایی است. به طور کلی حدود ۱۲۱ نقشه ۱:۲۵۰۰۰۰ تمام کشور را می‌پوشاند. تا این تاریخ، مطالعات صحرایی مربوط به نقشه‌های ۱:۲۵۰۰۰۰ کشور به اتمام رسیده و تعداد قابل توجهی از آنها چاپ و منتشر شده است [۱۶].

مقاله حاضر ضمن بررسی نقشه‌های زمین‌شناسی با مقیاس ۱:۲۵۰۰۰۰، تهیه شده برای ۵ استان غربی کشور (ایلام، کرمانشاه، همدان، کردستان و لرستان)، منابع بروز خطأ در این نقشه‌ها را شناسایی و طبقه‌بندی نموده است. نقشه‌های زمین‌شناسی ۱:۲۵۰۰۰۰ محدوده مورد بررسی

عنوان مثال نشانه ترسیمی معادل ۲۰ کیلومتر، که باید دقیقاً ۸۰ میلی متر طول داشته باشد، در نقشه سنتنج ۷۸/۵ میلی متر، در نقشه های مهاباد، کبودرآهنگ، تکاب و کرمانشاه ۷۹ میلی متر و در نقشه های خرم آباد، گلپایگان و همدان ۷۹/۵ میلی متر است. باید توجه داشت که خطای هرچند کوچک در ارائه مقیاس ترسیمی، برای یک نقشه زمین شناسی که عرض آن حدود ۱۴۰ کیلومتر است، می تواند رقم قابل ملاحظه ای بشود. در همین جا باید اضافه کرد که ناهماهنگی‌های این چنینی ممکن است ناشی از: غیردقیق بودن نقشه مبنای، لغزش در رسم و کارتوگرافی و حتی تغییر حالت کاغذ نقشه پس از چاپ باشد.

۲-۲- حجم اطلاعات ارائه شده

حجم و محتوی داده های ارائه شده در هر نقشه زمین شناسی بیش از همه وابسته به مقیاس آن است. بررسی نقشه های ۱۵ کانه استانهای غربی کشور، که همه از مقیاس واحدی برخوردارند، نشان می دهد که اطلاعات ارائه شده در مواردی فراتر از هدفهای نقشه‌ای با مقیاس ۱:۲۵۰۰۰۰ و در مواردی کمتر از آن است. به عنوان مثال در نقشه کرمانشاه در یک محدوده کوچک ۲۵ کیلومتر مربعی، تعداد ۱۵ جهت یابی مربوط به لایه بندی بر روی نقشه مشخص شده است. در صورتی که در کل نقشه گلپایگان حتی یک مورد جهت یابی مربوط به لایه بندی ارائه نشده است. یا اینکه در نقشه های دهلران، ایلام - کوهدهشت و دزفول میزان شبیب لایه ها به درجه قید شده است و این دقیق است که به مراتب فراتر از هدفها و قابلیتها یک نقشه ۱:۲۵۰۰۰۰ است.

در برخی از نقشه ها پتانسیلهای معدنی و حتی مصالح ساختمانی ذکر شده است. مثل (نقشه های قم، کبودرآهنگ و خرم آباد) در صورتی که در نقشه های دیگر به این موضوع توجه نشده است (مثل نقشه های سنتنج و کرمانشاه). در برخی از نقشه ها محدوده های نسبتاً وسیعی به صورت «تفکیک نشده» ارائه شده اند (نقشه مریوان - بانه) در صورتی که در

زمین شناسی پیش کفته، از نقشه های زمین شناسی ۱:۱۰۰۰۰۰، تصاویر ماهواره ای پنج استان غربی کشور (الندست، ۱۹۸۹-۹۲)، نقشه های توپوگرافی ۱:۲۵۰۰۰ و ۱:۵۰۰۰۰، نقشه های خاک شناسی (FAO)، شبکه مبنای ایجاد شده توسط وزارت مسکن و شهرسازی برای نقشه های توپوگرافی ۱:۲۵۰۰۰۰ نقشه های ژئوتکنیکی و آب شناسی پراکنده و بالاخره بازدید محلی، سود جسته شده است.

در ادامه مقاله، پیشنهاداتی به منظور برقراری روشی که بتواند ضمن رفع خطاهای موجود در نقشه ها، از بروز مجدد آنها در نقشه های آتی جلوگیری به عمل آورد، ارائه شده است.

۲ - منابع بروز ناهماهنگی

۱-۲ - خطاهای کارتوگرافی

یکی از ضروریات اصلی یک نقشه معتبر، صحبت نقاط و خطوط مبنا و مختصاتی است که نقشه بر مبنای آنها پیاده و رسم می شود. به عنوان مثال در نقشه های ۱:۲۵۰۰۰، فاصله بین دو عرض جغرافیایی متواالی (۱۵ دقیقه) باید در تمام نقاط نقشه برابر باشد. در صورتی که مثلاً در نقشه کرمانشاه این فاصله بین ۱۱۰ تا ۱۱۱ میلی متر متغیر است. فاصله طولهای جغرافیایی نیز، در یک عرض مشخص، باید یکسان باشد، ولی به عنوان مثال در همین نقشه این مقدار بین ۹۱/۵ تا ۹۲ میلی متر تغییر می کند. مشکل مشابهی در نقشه زمین شناسی مریوان - بانه مشاهده می شود، به نحوی که خطوط معرف طول جغرافیایی در این نقشه با نقشه واقع در شمال آن، یعنی نقشه زمین شناسی مهاباد، منطبق نمی شود. و بالاخره مقایسه نقشه زمین شناسی قصرشیرین با تصویر ماهواره ای (الندست، ۱۹۹۱) مشخص می سازد که واحدهای مندرج در نقشه به مقدار قابل توجهی نسبت به آنچه از تصویر ماهواره ای برداشت می شود، جابجائی دارند.

در برخی از نقشه ها، مقیاس ترسیمی ارائه شده، نمایانگر مقیاس دقیق نقشه، یعنی ۱:۲۵۰۰۰۰ نیست. به

مرز مشترک دو نقشه های مجاور (نقشه های دزفول و شهرکرد).

د) تفاوت بارز ساختارها در دوسوی مرز مشترک. مثل تغییر کسل عادی یک نقشه به کسل رانده در نقشه مجاور (مرز مشترک نقشه های سنتنج و کرمانشاه).

عدم انطباق برجی از اطلاعات موجود در حاشیه نقشه ها در مواردی غیرقابل اجتناب است، زیرا معمولاً دو نقشه مجاور به طور همزمان تهیه نمی شوند و لذا این احتمال وجود دارد که نقشه ای که نسبتاً جدیدتر است حاوی اطلاعات روزآمدی باشد که تا حدی با اطلاعات نقشه های مجاور همخوانی نداشته باشد.

۴-۲- فاهمگونی تقسیم بندهای زمانی و چینه سازی

یکی از موارد قابل ذکر، عدم یکنواختی در به کارگیری «وحدهای زمان زمین شناسی»^(۱) است. به عنوان مثال در راهنمای نقشه سنتنج از عبارت «چهارمین دوران» در برابر «کوارترن»^(۲) استفاده شده است، یا اینکه «دوران اول» معادل «پالئوزویک»^(۳) به کار رفته است. و این در حالی است که کوارترن آخرین دوره^(۴) از دوران^(۵) سنتنجویک است و مفاهیم دوران اول تا چهارم از ماده ۲۲ منسخ شده است.

ب) زمین ترتیب می توان از عدم یکنواختی در به کار بردن «وحدهای سنگی چینه شناسی»^(۶) نام برد. به عنوان مثال در نقشه کلپایکان واحدهای معرفی شده به صورت مخلوطی از: واحد سنگی چینه شناسی (مثل سازند میلا)، واحد زمانی زمین شناسی (مثل کامبرین بالایی) یا واحد سنگی (مثل دلومیت) است. موارد مشابهی از این کونه عدم یکنواختی را می توان در نقشه مهاباد یافت.

۵-۲- استاندارد نبودن نشانه ها

قسمت اعظم اطلاعات در نقشه های زمین شناسی به صورت نمادها و نشانه ها ارائه می شوند؛ از این روست که عدم یکنواختی نشانه های به کار گرفته شده

نقشه های دیگر، حتی اجزاء یک سازند یا مواردی از این دست نیز در نقشه نمایش داده شده است (نقشه تکاب). در برخی از نقشه ها، از جمله در نقشه قصرشیرین، علاوه بر ناکافی بودن اطلاعات ارائه شده، بسیاری از مرزها به صورت نامطمئن (نقطه چین) ارائه شده اند، و بالاخره نقشه ها کاه فاقد نیمrix زمین شناسی اند (نقشه کلپایکان).

در نقشه های زمین شناسی تهیه شده توسط شرکت نفت [۱۴، ۱۲، ۹، ۶] رسوبات جوان محدوده دشتها بصورت یک واحد (کواترنر) معرفی شده اند، در صورتی که در نقشه های تهیه شده توسط سازمان زمین شناسی کشور [مثل ۳، ۴، ۵، ۱۰] رسوبات جوان به زیر گروههای تقسیم شده اند.

۳-۲- عدم انطباق حاشیه ها

شکل (۲) قسمتی از مرز مشترک بین نقشه زمین شناسی سنتنج و مریوان - بانه را نشان می دهد. بررسی این شکل مشخص می سازد که اطلاعات موجود در حاشیه های دو نقشه مجاور یکنواخت نبوده و به زبانی داده های موجود در یک نقشه، در نقشه مجاور تداوم ندارند. موارد مشابهی را می توان در مرز مشترک بین نقشه های زمین شناسی دزفول و شهرکرد مشاهده کرد. موارد عدم انطباق اطلاعات نقشه های مجاور را به نحو زیر می توان دسته بندی کرد:

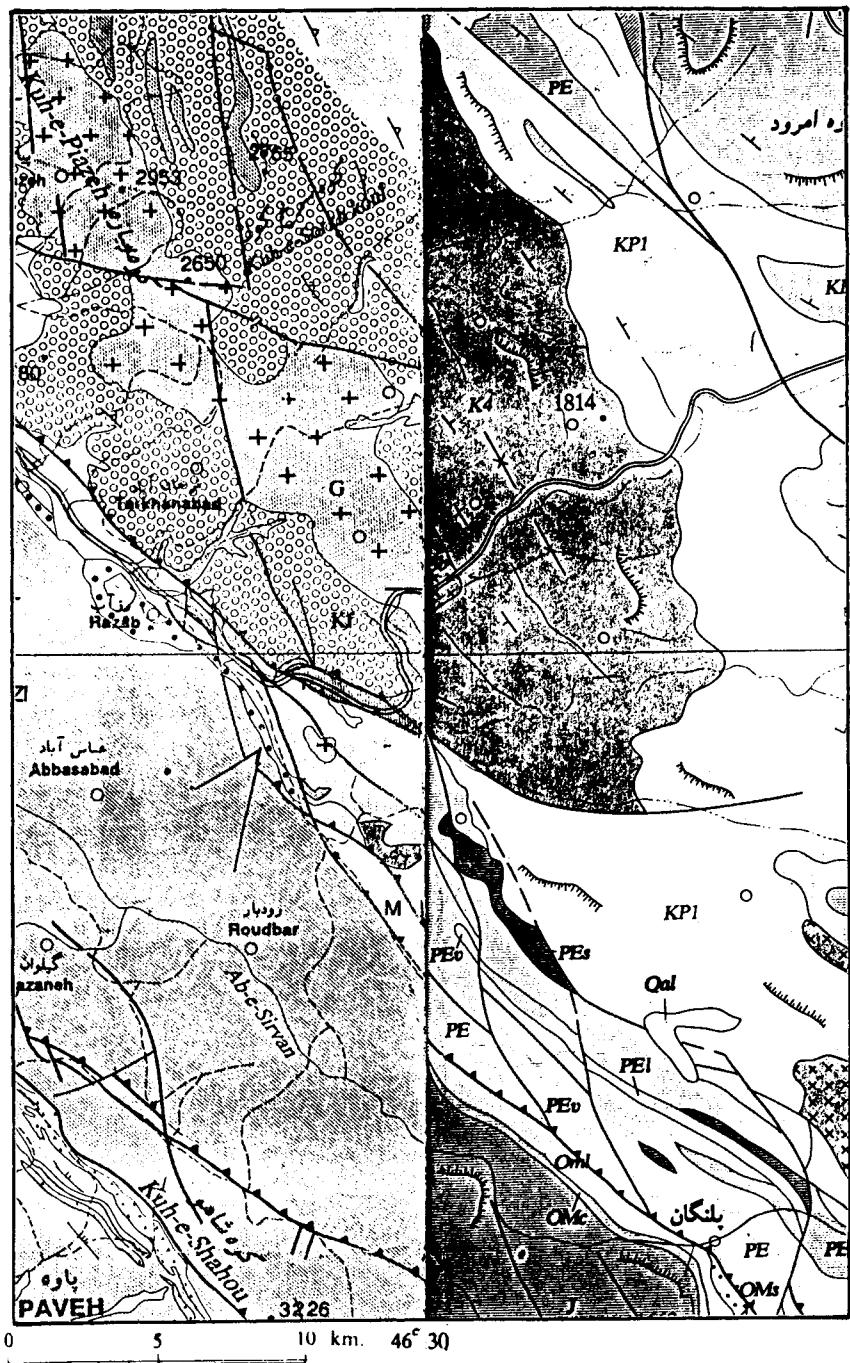
الف) وجود واحدهای سنگی یا زمانی - سنگی در یک نقشه و فقدان آن در نقشه مجاور.

ب) قطع شدگی ساختارهای زمین شناسی (محور چین، کسل، ...) در مرز مشترک و عدم تداوم آنها در نقشه مجاور. مثالهایی از قطع ناکهانی کسلهای عادی و رانده در مرز یک نقشه و عدم تداوم آنها در نقشه مجاور را می توان در مرز مشترک بین نقشه های خرم آباد و کلپایکان و همچنین مرز بین نقشه های سنتنج و مریوان - بانه مشاهده کرد (شکل ۲).

ج) وجود جابجایی و عدم انطباق دقیق واحدهای سنگی یا ساختارهای زمین شناسی در دو سوی

راهنمای خلاصه شده نقشه سنج

آهک فسیلدار (الیکومیوسن)	Oml
سنگ جوش (کلکلومرا)	Omc
شیل ماسه‌ای و ... (پالثوس، اثوسن پاشینی)	PE
شیل، آهک و ماسه سنگ (کرتاسه بالا، پالثوسن)	KP1
شیل ارزیلیتی خاکستری تیره (کرتاسه)	K4
آهک (ژوراسیک بالایی)	J
کابر و دیوریت (ترسی بر)	Gb

شکل ۲: مقایسه داده‌های موجود در مرز مشترک دو نقشه زمین‌شناسی سنج (سمت راست) و مریوان - بانه (سمت چپ).

در همین رابطه می‌توان به نقشه‌هایی اشاره کرد که شیب لایه‌ها (با هر درجه شیب) را با یک نشانه واحد (—) نشان داده است، یا بر عکس یک ساخت واحدها (مثل آنادویس را، به دو صورت مختلف (—* و —*) نشان داده است (نقشه کرمانشاه). و بالاخره، در نقشه مریوان - بانه نشانه‌های ارائه شده برای جهت یابی لایه‌ها در راهنمای نقشه دارای لغزش است.

در نقشه‌های مختلف می‌تواند بررسی و مقایسه آنها را مشکل نماید. نشانه‌هایی به کار گرفته شده جهت نمایش داده‌های ساختاری در چند نقشه مختلف در جدول (۱) باهم مقایسه شده‌اند. همان‌گونه که در جدول دیده می‌شود، این نقشه‌ها گرچه از مقیاس واحدی برخوردارند، از نشانه‌های یکنواختی استفاده نکرده‌اند.

جدول ۱: مقایسه نشانه های ساختاری نقشه های پنج استان غربی کشور (منطقه زاگرس).

		لایه کم شبیه
(مهاباد، تکاب، ستندج، همدان)	۱-۲۹°	—
(خرم آباد)	۱-۳۰°	—
(کبودرآهنگ)	۱-۹°	—
(کبودرآهنگ)	۱-۲۹°	—
		لایه قائم
(مهاباد، تکاب، کبودرآهنگ، همدان)	۹۰°	—●—
(قصرشیرین)		—+—
		تاقدیس
(مهاباد، تکاب، مریوان - بانه، ستندج، کبودرآهنگ، همدان، خرم آباد)		—+—
(کرمانشاه)		↔↔
(ایلام - کوهدشت)		—↑↓—
(قصرشیرین)		↔↔↔↔
		ناودیس
(مهاباد، تکاب، مریوان - بانه، ستندج، کبودرآهنگ، همدان، خرم آباد)		—×—
(کرمانشاه)		>—<

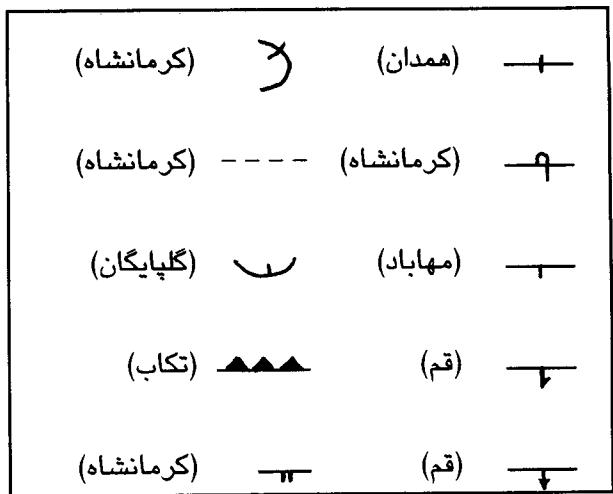
است. در شکل (۳) مثالهایی از نشانه های ساختاری که در متن نقشه مربوطه استفاده شده اند، ولی در راهنمای نقشه معرفی نشده اند، آمده است.

۶- ناهمانگی در انتخاب و ارائه نمادها و رنگ نقشه ها مقایسه نهشته های جوان در نقشه های مورد بررسی، ناهمانگیهایی را در زمینه انتخاب نماد، رنگ و ترام نشان می دهد. در جدول (۲) نمادهای به کار گرفته شده برای سه واحد: «آبرفتها جوان»، «آبرفتها قدیمی» و بالاخره «تراورتن» در برخی از نقشه ها با یکدیگر مقایسه شده است. مرور جدول فوق تنوع نمادهای به کار گرفته شده برای این واحدها را نشان می دهد. ناهمانگیهای مشابهی در انتخاب رنگ و ترام واحدهای کواترنر نقشه های مورد بررسی وجود دارد.

ناهمانگیهای مشابهی در مورد نشانه های بکارگرفته شده جهت عوارض مصنوعی وجود دارد. در این مورد می توان، ناهمانگیهای مربوط به نشانه راه آهن (نشانه های ایلام - کوهدشت و قم)، راههای درجه یک آسفالت (نشانه های دهلران و تکاب) و راههای درجه ۲ (نشانه های دهلران، دزفول، خرم آباد، کرمانشاه و مهاباد) را نام برد. یکی دیگر از مسایل قابل ذکر، ارائه نمادها و نشانه ها در متن نقشه و عدم معرفی آنها در راهنمای نقشه و بالعکس است. بعنوان مثال در راهنمای نقشه تکاب، کسلهای اصلی و فرعی به صورت جداگانه معرفی شده اند ولی با یک نشانه واحد ارائه گردیده اند. در متن نقشه مریوان - بانه نیز، کسلها به دو صورت متفاوت (خطوط ضخیم و نازک) نشان داده شده اند، ولی در راهنمای نقشه تنها یک نوع کسل معرفی شده

جدول ۲ : مقایسه نمادهای به کار گرفته شده در نقشه‌های زمین‌شناسی برای برخی از واحدهای کواترنر.

نماد نقشه	آبرفت‌های جوان	آبرفت‌های قدیمی	تر و پادگانه‌ها	تراورتن
مریوان - بانه	Q2	Q1	-	-
تکاب	Qt	Qt	-	-
مهاباد	Qt	Qt1	Tv	-
کرمانتش	Qt ₂	Qt ₁	-	-
کبود آهنگ	Qt , Qf	Qt	T	-
سنندج	Qt	QT	Qt	-
همدان	Qt ₂	Qt ₁	-	-
قم	Qt ₂	Qt ₁	Q ^{tr}	-
گلپایگان	Q	Qt	Qs	-
خرم آباد	Q	Qt	Q ^t	-

شکل ۳ : مثالهایی از نشانه‌های ساختاری ارائه شده در برخی از نقشه‌ها، که در راهنمای نقشه مربوطه تعریف نشده‌اند.

۷-۲-رسم الخط غير يكتواخت
ناهاما‌نگی‌های موجود در نکارش واژه‌ها و عبارات فارسی و لاتین را به چند کروه می‌توان تقسیم کرد:
الف) به کار بردن یک واژه به چند صورت مختلف . به عنوان مثال در راهنمای نقشه خرم آباد برابر لاتین سنگ آهک به چهار صورت مختلف بکار رفته است
(Limestone, limestone, Lst., Ist)

ب) به کار بردن معادلهای مخفف شده غیرمرسوم. به عنوان مثال می‌توان موارد زیر از نقشه خرم آباد را ذکر کرد:

Contaminated به جای Contami.

Volcanic به جای Volca.

breccia به جای brech.

یا اینکه برابر لاتین سازند (Formation)، در نقشه مهاباد به صورت Form. در نقشه ایلام - کوهدشت به صورت Fm. و در نقشه خرم آباد به صورت F. خلاصه و مخفف شده است.

ج) نامخوانی واژه فارسی و برابر لاتین آن. به عنوان مثال در نقشه سنندج سرپانتین (نام کانی) برابر Serpantinite (نام سنگ) و یا قلوه سنگ (نام سنگ) گرفته شده است.

د) کاربردن مفاهیم غیر دقیق. به عنوان مثال، در راهنمای نقشه سنندج از عبارت «آبرفت و زمین زراعتی» استفاده شده است که عبارت «زمین

در راهنمای برخی از نقشه‌ها گاه نمادهایی معرفی شده اند که در متن نقشه به کار نرفته‌اند. بر عکس در نقشه مریوان - بانه محدوده‌ای به نام K1F وجود دارد که در راهنما معرفی نشده است. به همین ترتیب در ربع بالا و سمت راست نقشه خرم آباد محدوده‌ای بدون نام به رنگ آبی، دارای هاشورهای مضاعف ظریف قرمز، رسم شده که در راهنما معرفی نشده است.

در برخی از نقشه‌ها رنگ یا ترام در نظر گرفته شده برای یک واحد، در متن و راهنمای نقشه متفاوت است. به عنوان مثال در منطقه اطراف روستای بابک مال نقشه همدان رنگ و ترام درنظر گرفته شده برای واحد PjC در نقشه و راهنما متفاوت است. به همین ترتیب می‌توان از واحد K_v در نقشه و راهنمای نقشه مهاباد نام برد.

در نقشه همدان، واحد J در متن و راهنمای نقشه با دو رنگ مختلف کشیده شده است. به همین ترتیب در ربع سمت راست و پائین نقشه کرمانتش واحد Qp¹ با حداقل دو رنگ مختلف نمایش داده شده است. در همین نقشه، در حوالی چشم سفید، دو بخش کوچک به رنگ زرد کمرنگ وجود دارد که نماد مشخصی برای آن معرفی نشده است.

فعالیتهای عمرانی افزایش می یابد [۲۵]. امروزه اکتشافات ژئوتکنیکی مربوط به بررسی محل یک سد یا نیروگاه، مسیر یک راه، یا محدوده یک شهر جدید، محتاج بررسی نقشه‌های زمین‌شناسی است [۱۸، ۱۷]. نظر به اینکه طیف استفاده کنندگان نقشه‌های زمین‌شناسی بطور فزاینده‌ای روبه افزایش است و برخی از این کاربران، تخصصی در زمینه زمین‌شناسی ندارند، لذا باید نقشه‌های زمین‌شناسی تهیه شده تا حد امکان کویا بوه و از استاندارد واحدی طبیعت نمایند.

شاید در دنیا کمتر نقشه‌ای بتوان یافت که عاری از استنتاجهای نادرست برداشت کنندگان باشد. و این عارضه‌ای است که در کلیه مواردی که وابسته به برداشت و تعبیر و تفسیر انسانی است، بروز می‌کند. سازمانهای تهیه کننده متفاوت، فاصله زمانی زیاد بین تاریخ تهیه نقشه‌های مورد بررسی (۱۳۷۴-۱۳۰۸) و بالاخره عدم یکنواختی پیشینه علمی، آموزشی و تجربی برداشت کنندگان هریک تاحدی می‌توانند در بروز ناهمانگیها دخیل باشند. قسمت قابل توجهی از فعالیتهای مربوط به تهیه نقشه‌های شرکت نفت در گذشته توسط برداشت کنندگان غیرایرانی انجام شده است. به همین ترتیب برخی از نقشه‌های سازمان زمین‌شناسی توسط یا با همکاری زمین‌شناسان خارجی تهیه شده است. برخی از این افراد زمین‌شناسان یا دانشجویان دوره دکتری از کشورهای مختلف بوده‌اند.

ذکر مواردی از عدم یکنواختی در نقشه‌ها به این معنی نیست که همه نقشه‌های تهیه شده حاوی کلیه خطاهای برشمرده در این نوشته هستند. از طرف دیگر، باید توجه داشت که نقشه‌های تهیه شده جهت دیگر کشورها و مناطق عالم نیز عاری از لغزش‌های یاد شده نبوده و چه بسا منابع دیگری از خطا نیز در آنها راه یافته باشد. مرور مجدد لغزش‌های موجود در نقشه‌های مورد مطالعه نشان می‌دهد که در اغلب موارد، بروز خطا متوجه برداشت کننده اطلاعات (زمین‌شناس) یا پیاده کننده اطلاعات (کارتوگراف) نیست، بلکه می‌توان آنها را بیش از همه حاصل فقدان

زراعتی» تقسیم بندی از نظر کاربری اراضی است، یا از عبارت «زمین هموار و نسبتاً مرتفع» استفاده شده که یک مفهوم زمین ریخت‌شناسی است و هر دو این موارد نمی‌توانند جزء تقسیمات زمانی - سنگی زمین‌شناسی در نظر گرفته شوند. یا به کار بردن عبارت ولکانیک جوان (Young Volcanic) است که با توجه به نشانه ارائه شده، ظاهراً منظور آتش‌فشان جوان (Young Volcano) بوده است.

ه) اغلاط چاپی متنوع که عمدتاً ناشی از حروفچینی است (به عنوان مثال رجوع کنید به نقشه‌های سنتنج و خرم آباد).

۸-۲-خطای ناشی از برداشت و تعبیر و تفسیر نادرست به موارد پیش گفته باید خطاهای ناشی از برداشت ناصحیح اطلاعات زمین‌شناسی را نیز اضافه کرد. بررسی این گونه خطاهای ناشی از برداشت یا تعبیر و تفسیر نادرست اطلاعات است، از محدوده هدفهای مقاله حاضر خارج است.

در این رابطه تنها به نحوه انتخاب مرز کوه و دشت یا به زبانی مرز بین واحدها و رسوبات ناپیوسته متعلق به کواترنر و واحدهای قدیمی تر اشاره می‌شود. در برخی از نقشه‌ها کاه با نادیده گرفتن رسوبات جوان، واحدهای قدیمی تر زیرین در نقشه نمایش داده شده‌اند (مثل نقشه قصر شیرین). در مقابل، در مواردی محدوده زمینهای زراعتی هم در نقشه زمین‌شناسی نشان داده شده است (نقشه سنتنج). نکته دیگر اینکه در موارد متعدد، محدوده انتخابی به عنوان مرز بین رسوبات جوان و سازنده‌های قدیمیتر با اطلاعات موجود در تصاویر ماهواره‌ای و برداشت مستقیم صحرایی مطابقت ندارد (مثل نقشه کبودراهنگ).

۳- طرحی برای کاهش ناهمانگیها

هر روز که می‌گذرد به کارگیری اطلاعات موجود در نقشه‌های زمین‌شناسی در بررسیهای مهندسی و

دستورالعملها و استانداردهای تهیه نقشه‌های تخصصی (مثل نقشه‌های زمین‌شناسی مهندسی، ژئوشیمیایی، ژئوفیزیکی و معدنی)، که به سرعت کاربرد و گسترش بیشتری می‌یابند، نیز در دستور کار قرار گیرد.

۲-۳- ارتقاء تکنولوژی

در دنیای امروز، روشهای متنوعی جهت بهبود کیفیت و سرعت تهیه نقشه‌ها ارائه شده که برخی از آنها در کشور ما نیز کم و بیش بکارگرفته می‌شوند. در سالهای اخیر استفاده از روش کنترل مختصات نقاط به توسط ماهواره (GPS) بسرعت اشاعه یافته است. به نظر می‌رسد که اکثر در هر نقشه، مختصات چند نقطه مشخص در روی زمین با این روش، یا روشهای نقشه برداری مناسب دیگر، کنترل شود، احتمال جابجایی اطلاعات زمین‌شناسی نقشه‌ها، که بدلالی مختلف، (از جمله تغییر مقیاس و اعوچاج عکسهای هوایی یا تصاویر ماهواره‌ای) ایجاد می‌گردد، به حداقل خود خواهد رسید.

امروزه استفاده از رایانه در تهیه و تولید همه انواع نقشه‌ها، از جمله نقشه‌های زمین‌شناسی رایج شده است. با استفاده از رایانه مشکلات کارتوگرافی و انطباق دقیق مشخصات و اطلاعات نقشه‌های مجاور مرتفع می‌شود. در حال حاضر وزارت مسکن و شهرسازی نسخه رایانه‌ای نقشه‌های توپوگرافی ۱:۲۵۰۰۰۰ ایران را که تا حد امکان عاری از خطاهای کارتوگرافی است. جهت فروش عرضه کرده است. این داده‌ها می‌توانند به عنوان نقشه مبنای در تهیه نقشه‌های زمین‌شناسی به کار آیند. فعالیتهای مشابهی نیز در ارکانهای دیگر، از جمله در سازمان زمین‌شناسی، جهت تصحیح نقشه‌ها در دست انجام است.

در سالهای اخیر، در برخی از کشورها علاوه بر نسخه کاغذی نقشه‌ها، نسخه رایانه‌ای آنها را نیز ارائه می‌دهند. به این ترتیب امکان اصلاح تقریباً دائم و روزآمد کردن اطلاعات موجود در نقشه فراهم می‌شود. بالاخره باید از کارائیهای سیستم اطلاعات

یک خط مشی ثابت و استاندارد ملی و عدم هماهنگی بین ارکانهای تهیه کننده نقشه‌ها داشت. به منظور به حداقل رساندن لغزشهاي نقشه‌های زمین‌شناسی ایران، پیشنهادات چهارگانه زیر ارائه می‌گردد.

۳-۱- تدوین استاندارد واحد

بررسی استانداردهای مربوط به تهیه نقشه‌ها در کشورهای مختلف نشان می‌دهد که گرچه در مورد نحوه ارائه قسمت اعظم اطلاعات نقشه‌های زمین‌شناسی یک توافق نسبی جهانی موجود است، ولی هنوز هم مواردی وجود دارد که کشورهای مختلف از استانداردهای خاص خود استفاده می‌نمایند. به عنوان مثال مراجعه نمایید به راهنمایی دستورالعملهای کشورهای کانادا [۲۰]، استرالیا [۲۱]، انگلیس [۱۹، ۲۳، ۲۴، ۲۷] و امریکا [۲۶]. در کشور ما نیز به منظور هماهنگ کردن نقشه‌های زمین‌شناسی ۱:۱۰۰۰۰۰ و ۱:۲۵۰۰۰۰ اقداماتی در سالهای آغازین دهه پنجاه شمسی در سازمان زمین‌شناسی کشور صورت گرفت.

در ارتباط با استاندارد کردن نحوه تهیه نقشه‌های زمین‌شناسی، دو روش متصور است:

- الف) تهیه استاندارد ملی توسط یک کمیته منتخب، به دنبال بررسی مجموعه‌ای از دستورالعملها و استانداردهای کشورهای دیگر.
- ب) انتخاب، ترجمه و بکارگیری یکی از استانداردهای رایج که مقبولیت بیشتری یافته است.

در هر دو مورد فوق پیش نویس تهیه شده قبل از تصویب نهایی باید جهت بررسی و نظرخواهی به سازمانهای ذیربسط، دانشگاهها و افراد صلاحیتمند، ارسال شود. ارکان نهایی تصویب کننده دستورالعملها و استانداردهای تهیه شده می‌توانند سازمان زمین‌شناسی کشور، موسسه استاندارد و تحقیقات صنعتی ایران، و یا همچنانکه در مورد استانداردهای صنعت آب عمل می‌شود، سازمان برنامه و بودجه باشد.

پیشنهاد می‌شود که به طور همزمان

- د) ناهمگونی در تقسیم بندی های سنگی ، زمانی و چینه شناسی
- ه) یکنواخت نبودن نشانه ها
- و) ناهماهنگی در انتخاب و ارائه نمادها و رنگها
- ز) رسم الخط غیریکنواخت
- ح) لغزشی از برداشت و تعبیر و تفسیر اطلاعات زمین شناسی
- بمنظور جلوگیری از بروز ناهماهنگیهای فوق در نقشه های در دست تهیه و مرتفع نمودن تدریجی لغزشی نقشه های موجود، پیشنهادهای چهارگانه زیر ارائه می شود:
- الف) تدوین و تصویب استاندارد ملی جهت تهیه نقشه های زمین شناسی ،
- ب) ارتقاء تکنولوژی تهیه و رسم نقشه ها و ارائه نسخه رایانه ای نقشه های جدید،
- ج) آموزش مستمر برداشت کنندگان و ترسیم کنندگان نقشه ها، و بالاخره،
- ه) برقراری سیستم کنترل کیفیت به منظور تائید نقشه ها قبل از چاپ .

تشکر

برخود لازم می دانم که از سرکار خانم مریم آزادی که در گردآوری داده های این مقاله اینجانب را یاری دادند سپاسگزاری نمایم. همچنین از آقای مهندس محمود صداقت که این نوشته را قبل از چاپ مطالعه و نظرات سودمندی ارائه دادند، صمیمانه سپاسگزاری می نمایم.

در پایان بی مناسبت خواهد بود اگر این مقاله را به همه زمین شناسانی تقدیم نمایم که طی همه این سالها با قبول زحمات بسیار و مقابله با شرائط طبیعی کاه طاقت فرسا، گنجینه بالارزشی از ثروت ملی را، به صورت نقشه های زمین شناسی، در اختیار ما قرار دادند.

جغرافیایی (GIS)^(۱) و نرم افزارهایی که به این منظور تهیه شده^(۲) است، در ترسیم ، تغییر مقیاس و انتقال اطلاعات نقشه های مختلف یاد کرد. باید اضافه کرد که استفاده از رایانه، گرچه می تواند ضمن بالابردن سرعت، باعث بهبود کیفیت نقشه ها نیز بشود، در غیاب یک استاندارد ملی می تواند مشکلات و لغزشی های موجود را بسرعت بیشتری اشاعه دهد.

۳-۳-آموزش

انتقال دانش و تجربیات زمین شناسان کارآزموده کشور به توسط نشر مقالات، ارائه سخنرانیهای علمی یا سرپرستی گروههای تهیه نقشه در صحرا می تواند در ارتقاء دانش برداشت کنندگان جوان و دانشجویان موثر واقع شود. چاپ و تکثیر دستورالعملها و استانداردهایی که به این منظور تهیه خواهد شد، به منظور اشاعه آنها و به کارگیریشان در کتابهای درسی دبیرستانی، دانشگاهی و آموزشی های حرفه ای از دیگر مواردی است که می تواند چاره ساز باشد.

۴-۳-کنترل کیفیت

تهیه فهرست کنترل^(۳) و تعیین مواردی که باید توسط هریک از گروههای کاری : برداشت کنندگان (زمین شناسان) و کارتوگرافها انجام شود، و بالاخره برقراری سیستمی به منظور کنترل کیفیت نقشه ها، قبل از ارسال به چاپخانه و همچنین پس از دریافت نسخه چاپی مقدماتی^(۴) آن، از مواردی است که می تواند در کاستن از لغزشی های نقشه ها کارساز باشند.

۴ - نتایج

عمده ترین لغزشی هایی که می توانند به نقشه های زمین شناسی ۱:۲۵۰۰۰۰ ایران راه پیدا نمایند عبارتند از :

- الف) خطاهای کارتوگرافی
- ب) نامتناسب بودن حجم اطلاعات ارائه شده
- ج) عدم انطباق داده های نقشه های مجاور

مراجع

- ۱ - افتخار نژاد، ج. نقشه زمین شناسی ۱:۲۵۰۰۰۰ مهاباد. سازمان زمین شناسی کشور، تهران، (۱۹۷۳).
 - ۲ - علوی، م. و همکاران، نقشه زمین شناسی ۱:۲۵۰۰۰۰ تکاب. سازمان زمین شناسی کشور، تهران، (۱۹۷۶).
 - ۳ - نوگل سادات، م. و همکاران، نقشه زمین شناسی ۱:۲۵۰۰۰۰ مریوان - بانه. (چاپ مقدماتی)، سازمان زمین شناسی کشور، تهران، (۱۹۹۴).
 - ۴ - زاهدی، م. و همکاران، نقشه زمین شناسی ۱:۲۵۰۰۰۰ سنندج. سازمان زمین شناسی کشور، تهران، (۱۳۶۴).
 - ۵ - بلورچی، م. ح. و حاجیان، ج. نقشه زمین شناسی ۱:۲۵۰۰۰۰ کبودراهنگ. سازمان زمین شناسی کشور، تهران، (بی تا).
 - ۶ - لیز، جی.ام. (Lees, G.M.) و همکاران، نقشه زمین شناسی ۱:۲۵۰۰۰۰ قصرشیرین. شرکت ملی نفت، (۱۹۲۹).
 - ۷ - براود، جی. (Braud, J.) و آقانباتی، ع. نقشه زمین شناسی ۱:۲۵۰۰۰۰ کرمانشاه. سازمان زمین شناسی کشور، تهران، (۱۹۷۸).
 - ۸ - سبزه‌ای، م. و همکاران، نقشه زمین شناسی ۱:۲۵۰۰۰۰ همدان. سازمان زمین شناسی کشور، تهران، (۱۹۷۷).
 - ۹ - له ولین، پی. جی. (Llewellyn P.G.)، نقشه زمین شناسی ۱:۲۵۰۰۰۰ ایلام - کوهدهشت. شرکت ملی نفت، (۱۹۷۴).
 - ۱۰ - برته، اف. (Berthier F.) و همکاران، نقشه زمین شناسی ۱:۲۵۰۰۰۰ خرم آباد. سازمان زمین شناسی کشور، تهران، (۱۳۷۱).
 - ۱۱ - تیله (Thiele). و همکاران، نقشه زمین شناسی ۱:۲۵۰۰۰۰ گلپایگان. سازمان زمین شناسی کشور، تهران، (۱۹۶۷).
 - ۱۲ - له ولین، پی. جی (Llewellyn P.G.), نقشه زمین شناسی ۱:۲۵۰۰۰۰ دزفول. شرکت ملی نفت، (۱۹۷۳).
 - ۱۳ - زاهدی، م. و همکاران، نقشه زمین شناسی ۱:۲۵۰۰۰۰ شهرکرد. سازمان زمین شناسی کشور، تهران، (۱۹۹۲).
 - ۱۴ - له ولین، پی. جی (Llewellyn P.G.) و فخاری، م. نقشه زمین شناسی ۱:۲۵۰۰۰۰ دهلران. شرکت ملی نفت، (۱۳۷۲).
 - ۱۵ - حاجیان، ج. و همکاران. نقشه زمین شناسی ۱:۲۵۰۰۰۰ قم. سازمان زمین شناسی کشور، تهران، (بی تا).
 - ۱۶ - آقانباتی، ع. نگاهی به سازمان زمین شناسی کشور. علوم زمین، شماره ۸، صفحات ۶۰ الی ۷۱ (۱۳۷۲).
 - ۱۷ - معماریان، ح. نقشه‌های زمین شناسی. رشد آموزش زمین شناسی، شماره ۴، صفحات ۲۸ الی ۳۹ (۱۳۶۴).
 - ۱۸ - معماریان، ح. زمین شناسی برای مهندسین. انتشارات دانشگاه تهران، ۷۳۶ صفحه، (۱۳۷۲).
- 19 - Bates, D. E. B. & Kirkaldy, J. F. (1979). *Field Geology in Colour*. Blandford Press, U. K. 215 p.
- 20 - Blackadar, R. G. (1972). *Guide for the Preparation of Geological Maps and Reports*. Department of Energy, Mines and Resources, Canada. 190 p.
- 21 - Bureau of Mineral Resources (1978). *Symbols Used on Geological Maps*. Department of National Development, Bureau of Mineral Resources (BMR) Geology and Geophysics, Australia.
- 22 - Hedberg, H. D. (1976). *International Stratigraphic Guide*. A Guide to Stratigraphic Classification, Terminology and Procedure. International Subcommission on Stratigraphic Classification (ISSC). John Wiley and Son, N.Y.
- 23 - Thrope, R. S. & Brown, G. C. (1985). *The Field Description of Igneous Rocks*. Geological Society of London, Handbook Series, Open University Press.

- 24 - Tucker, M. (1989). *The Field Description of Sedimentary Rocks*. Open University Press.
- 25 - UNESCO, IAEG (1976). *Engineering Geological Maps, a Guide to their Preparation*. UNESCO Press, 79 p.
- 26 - US. Department of the Interior (1985). *Suggestions to Authors of the Reports of the United States Geological Survey*. 5th edition. United State Government Printing Office, 255p.
- 27 - Williams D. et.al. (1986). *Maps*. Open University Press, U.K, 102p.